

Ավետիք Իսահակյան

Վարդի շրթունքը, աղջի՛կ աչագեղ

Վարդի շրթունքը, աղջի՛կ աչագեղ,
Համբույրի համար հասել է ահա.
Օ, մի՛ արձակիր մագերըդ շքեղ
Հոգնած, ջարդված իմ կրրծքի վրա:

Գարունը վաղուց գնաց իմ սրտեն,
Եվ սիրտըս հիմա՝ ծանրը, վրշտահար, -
Վարդի շրթունքը հասել է արդեն
Հնչուն համբույրի, բայց ոչ ինձ համար...

1904

Նոր Նախիջևան